Lietas arhīva Nr. K73-1252-24/39
ECLI:LV:ZRT:2024:0924.15300019924.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē 2024.gada 24.septembrī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
piedaloties prokurorei Artai Vanagai
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2024.gada 10.septembrī plkst.20.59 SIA "nosaukums" veikalā "nosaukums", /adrese/, /pers. A/ nolūkā izdarīt zādzību no preču plaukta paņēma trīs iepakojumus kafijas "LAVAZA ORO", katrs 9,79 EUR vērtībā, kopā 29,37 EUR; trīs iepakojumus kafijas "LAVAZA EXSPRES", katrs 5,79 EUR vērtībā, kopā 17,37 EUR; trīs iepakojumus apelsīnu sulas "CIDO", katrs 1,95 EUR vērtībā, kopā 5,85 EUR; vienu pudeli dzēriena "Coca-Cola" 2,39 EUR vērtībā; sešus kruasānus, katrs 0,89 EUR vērtībā, kopā 5,34 EUR.

Pēc tam /pers. A/, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, paņemtās preces paslēpa savā somā, kura atradās iepirkuma ratos, un, nesamaksājot veikala kasē par paņemtajām precēm, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni nolaupīja SIA "nosaukums" piederošo preci 60,32 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[2] Turklāt /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2024.gada 11.septembrī plkst.21.08 SIA "nosaukums" veikalā "nosaukums", /adrese/, /pers. A/ nolūkā izdarīt zādzību no preču plaukta paņēma: septiņus sviesta kruasānus, katrs 0,39 EUR vērtībā, kopā 2,73 EUR; vienu iepakojumu jogurta dzēriena "Actimel" 3,91 EUR vērtībā; vienu iepakojumu skābā krējuma "Valmiera" 2,19 EUR vērtībā; divas pudeles olīveļļas, katra 12,99 EUR vērtībā, kopā 25,98 EUR; trīs iepakojumus liellopu gaļas gulaša, katrs 5 EUR vērtībā, kopā 15 EUR; trīs iepakojumus pistāciju "Kaliforn", katrs 2,73 EUR vērtībā, kopā 8,19 EUR; četrus iepakojumus Varavīksnes foreles, katrs 2,66 EUR vērtībā, kopā 10,64 EUR; vienu iepakojumu BIO avokado 2,99 EUR vērtībā; piecus kokosriekstu biezpiena sieriņus "Kārums", katrs 0,41 EUR vērtībā, kopā 2,05 EUR; sešus banānu biezpiena sieriņus "Kārums", katrs 0,52 EUR vērtībā, kopā 3,12 EUR; ienu aveņu biezpiena sieriņu "Kārums" 0,44 EUR vērtībā; vienu šokolādes biezpiena sieriņu "Kārums" 0,39 EUR vērtībā; vienu šokolādes biezpiena sieriņu ar šokolādes gabaliņiem "Kārums" 0,41 EUR vērtībā.

Pēc tam /pers. A/, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, paņemtās preces paslēpa savā somā, kura atradās iepirkuma ratos, un, nesamaksājot veikala kasē par paņemtajām precēm, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /pers. A/ slepeni nolaupīja SIA "nosaukums" piederošo preci 78,04 EUR vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[3] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu izvirzītajā apsūdzībā par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnīgi, tas ir, atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un to juridisko kvalifikāciju, kā arī atzina cietušā pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru izvirzītās apsūdzības apjomā un savu atlīdzināšanas pienākumu, norādot, ka kaitējuma kompensāciju ir atlīdzinājis.

Apsūdzētais izdarīto nožēloja, lūdza un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, proti, spriedums šajā apsūdzībā ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

[4] Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ attieksmi pret izvirzīto apsūdzību un piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi, kā arī prokurores A.Vanagas izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā izvirzītajā apsūdzībā turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[4.1] Apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

[4.2] Tiesai, kas ir iepazinusies ar faktiem lietas materiālos un ir pārbaudījusi tos, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam izvirzītajā apsūdzībā, t.i., divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

[4.3] Apsūdzētais /pers. A/ piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, apliecinot izpratni par izskaidroto procesuālo būtību un sekām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai.

[5] Apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu divu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā tiesa atzīst par pilnībā pierādītu.

Pamatojoties uz tiesas atzinumu par apsūdzētā vainīgumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek norādīts.

[6] Pirmstiesas procesā doto juridisko vērtējumu, t.i., apsūdzētā /pers. A/ darbību juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas abiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst par pareizu, konstatējot noziedzīgā nodarījuma sastāvu veidojošo pazīmju nepieciešamo un pietiekamo kopumu.

[7] Par abiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais ir sodāms.

[8] Tiesas izvērtētais soda noteikšanā.

Nosakot /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi un Krimināllikuma 46.panta

nosacījumus, kuru ietvaros soda veida noteikšanā tiesa vērtē izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, bet soda mēra noteikšanā tiesa vērtē atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām.

[8.1] Noziedzīgo nodarījumu rakstura novērtējums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ divi izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējas kā mazāk smagi noziegumi.

Katru par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tiesa vērtē kā nodarījumu, kuram ir neliels sabiedrības interešu apdraudējuma raksturs, jo kriminālprocesu pēc Krimināllikuma 180.panta uzsāk tikai tad, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums. Minētais norāda uz sabiedrības interešu apdraudējuma nelielo raksturu.

[8.2] Kaitējuma novērtējums.

A r /pers. A/ izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas radīts kaitējums SIA "nosaukums" tiešā mantiskā zaudējuma veidā 138,36 EUR (divas zādzības 60,32 EUR un 78,04 EUR)

Ar abu zādzību izdarīšanu nodarītos zaudējumus cietušajai, kas ir liela tīkla tirdzniecības uzņēmums, tiesa vērtē kā nelielus zaudējumus, jo to apmērs nepārsniedz valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru, kas 2024.gadā ir 700 EUR, proti, arī ar abām zādzībām nodarītais zaudējums 136,36 EUR ir nedaudz mazāk par 1/5 no minimālās algas.

[8.3] Atbildību ietekmējošie apstākļi.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktā likums paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, valsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu.

Tomēr apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ valsirdīgi atzinies abos izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un izdarīto nožēloja, tiesa uzskata par iespējamu to atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu abiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka /pers. A/ labprātīgi atlīdzināja cietušajai ar 2024.gada 10.septembrī izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu 60,32 EUR. Par minēto faktu noskaidrots iztiesāšanā, proti, 18.09.2024. izpildīto maksājumu (lietas 86.lapa) cietusī "nosaukums" ir saņēmusi.

Par zaudējumu 78,04 EUR, kas nodarīts ar /pers. A/ 2024.gada 11.septembrī izdarīto zādzību, kaitējuma kompensācija pirmstiesas procesā nebija pieteikta, jo /pers. A/ pēc zādzības izdarīšanas aizturēja un tirdzniecības vieta atguva nozagto preci.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzētajam /pers. A/ tiesa atzīst to, ka abi izdarītie noziedzīgie nodarījumi (2024.gada 10.septembrī un 2024.gada 11.septembrī) veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīti nedzēstas sodāmības laikā pēc Rīgas pilsētas 2023.gada 13.decembra sprieduma, ņemot vērā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2024.gada 7.maija spriedumu, kuri stājās spēkā 2024.gada 18.maijā (lietas 10.–24.lapa un 77.–80.lapa).

[8.4] Apsūdzētā personības novērtējums.

Vērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa ņem vērā tiesas izmeklēšanā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību atbilstoši dokumentiem lietā un paša apsūdzētā sniegto informāciju raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā tiesas izmeklēšanā.

Iztiesāšanā apsūdzētais informēja, ka viņam ir 9 klašu izglītība, specialitāte nav apgūta, neprecējies, apgādībā viens nepilngadīgs bērns, t.i., 2015.gadā dzimusi meita, strādā gadījuma darbus celtniecībā bez darba līguma. /pers. A/ ir faktiskā un deklarētā dzīvesvieta (lietas 9.lapa).

Tiesa vērtēja apsūdzētā attieksmi par izdarīto, proti, pausto nožēlu, pozitīvo apņemšanos nākotnē īstenot likumpaklausīgu uzvedību sabiedrībā.

Lietas materiālos ir Valsts ieņēmumu dienesta datu noliktavas sistēmas informācija par /pers. A/ nodarbinātību 2023. un 2024.gadā (lietas 46., 92.lapa). No minētās izdrukas secināms, ka 2023.gada janvārī un februārī /pers. A/ bija darba tiesiskās attiecības SIA "Newcom Construction" un no 2023.gada oktobra līdz 2024.gada jūlijam – SIA "Ulre".

/pers. A/ agrāk administratīvi sodīts, piemērotie naudas sodi nav samaksāti par četriem pēdējiem pārkāpumiem (25.09.2019.–14.05.2020.), kuru izpildē vēl nav iestājies izpildes noilgums (lietas 15.lapa).

/pers. A/ agrāk vairākkārt tiesāts (bijuši 15 notiesājoši spriedumi), tostarp par analoģiskiem noziedzīgiem nodarījumiem, t.i., par zādzību izdarīšanu (lietas 10.–24.lapa).

Šajā lietā par pierādītu atzītos noziedzīgos nodarījumus /pers. A/ ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā pēc Rīgas pilsētas 2023.gada 13.decembra sprieduma, ņemot vērā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2024.gada 7.maija spriedumu. /pers. A/ bija piespriesta īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 10 dienām.

Apsūdzētais paskaidroja, ka agrāk līdz 2020.gadam problēmas ar likumpaklausību bijušas narkotisko un psihotropo vielu lietošanas dēļ. Kopš 2020.gada aizliegtās vielas nelieto.

Izvērtējot noskaidroto un pārbaudīto raksturojošo informāciju, tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ ilgstoši neizprot cēloņu un seku kopsakarības, jo nav mācījies no paša iepriekš pieļautām kļūdām. Minētais nozīmē, ka /pers. A/ nav kritiski vērtējis un analizējis savu iepriekš pieļauto prettiesisko uzvedību, tās cēloņus un veicinošos apstākļus, nespējot atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Vērtējumu tiesa pamato ar lietas materiālos esošajām ziņām par /pers. A/ sodāmību hronoloģiju (lietas 10.–24.lapa).

Turklāt, izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ sodāmību hronoloģiju un sistēmātiskumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir augsts recidīva risks, īpaši ņemot vērā to, ka šajā lietā par pierādītām atzītās zādzības nelielā apmērā /pers. A/ izdarīja 27 dienas pēc tam, kad 2024.gada 14.augustā atbrīvojās no ieslodzījuma pēc pēdējā piespriestā īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešanas. Minētais norāda uz to, ka pat bargākais soda veids – brīvības atņemšana – nav atturējis /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas tik drīzā laikā pēc soda izciešanas.

Likumpaklausībai ir svarīgi un nepieciešami sociālie priekšnoteikumi – dzīvesvieta, darbs, ģimene, iegūtas prasmes un zināšanas u.tml.

Tiesas vērtējumā legālas nodarbinātības neesība un pietiekami stabilu darba tiesisko attiecību neesība ilgtermiņā ir veicinājusi apsūdzētā tendenci pārkāpt likumu un nav veicinājusi cēloņu un seku kopsakarību izpratni un kriminogēnas uzvedības mazināšanās vajadzību. Par minēto liecina sodāmību skaits, to hronoloģija un apsūdzētā tiesai sniegtais skaidrojums, ka zādzības izdarīja, jo nebija naudas.

Nenoliedzami, ir konstatējamas pozitīvas tendences, proti, pēc apsūdzētā vārdiem, ir atrisinājis problēmu ar aizliegto vielu lietošanu, kas pagātnē bija iemesls likumpārkāpumu izdarīšanai apsūdzētā vērtējumā. Šobrīd apsūdzētais izteica pārliecību, ka viņš ir apzinājies savas problēmas, lai turpmāk nepieļautu likumpārkāpumus.

Taču tiesa uzskata, ka vārdos teiktais ir pretrunā ar /pers. A/ faktisko rīcību 27 dienas pēc pēdējā soda izciešanas un divas dienas pēc kārtas.

[8.5] Lemjot par soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa izvērtēja valsts apsūdzības uzturētājas un apsūdzētā izteiktos viedokļus tiesas debatēs, kā arī apsūdzētā pausto pēdējā vārdā.

[8.5.1] Prokurore uzskatīja, ka apsūdzētais /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, kas izdarīts 2024.gada 10.septembrī, sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 dienām, bet par noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās

daļas, kas izdarīts 2024.gada 11.septembrī, – ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 45 dienām.

Prokurore lūdza noteikt /pers. A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, daļēji saskaitot sodus, un lūdza sodīt apsūdzēto ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 60 dienām.

Prokurore motivēja tiesas debatēs, ka cita soda veida piemērošana nesekmēs /pers. A/ labošanos, tādējādi nebūs sasniedzams soda mērķis, jo sabiedriskais darbs jau bija piemērots maksimālā apmērā, nosacīta soda piemērošana par nedzēstas sodāmības laikā izdarītiem tīšiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav piemērojama.

[8.5.2] Apsūdzētais /pers. A/ uzskatīja, ka brīvības atņemšanas sods šajā gadījumā viņu nelabos, norādot, ka izolācijā bijis 3 reizes, bet pārējās esot "kaut kā izlavierējis" ar nosacītu notiesāšanu un sabiedrisko darbu. Pēdējā vārdā apsūdzētais /pers. A/ lūdza rast iespēju, lai neapgrūtinātu sadzīvi ģimenei, piespriest viņam ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, kā arī izteica apņemšanos turpmāk dzīvot likumpaklausīgi.

[8.6] Soda noteikšanā tiesa ņem vērā apsūdzētā piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi, vērtējot to kā sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, proti, procesa ātrākas norises veicināšana.

Kriminālprocesa likuma 21.panta pirmā daļa paredz personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, iespēju sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Minētās likuma normas otrā daļa noteic, ka sadarbība var izpausties vienkāršāka procesa veida izvēlē, procesa norises veicināšanā, citu personu izdarītu noziedzīgu nodarījumu atklāšanā.

Tiesas vērtējumā apsūdzētā /pers. A/ piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi par apsūdzību var vērtēt kā personas sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, t.i., procesa norises veicināšana turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Nenoliedzami krimināltiesisko attiecību noregulējums un procesa norise ir ātrāka, kā arī procesuāli ekonomiskāka, ja lietas iztiesāšanā netiek veikta pierādījumu pārbaude. Tiesa uzskata, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšana nav procesa veids, bet procesuālā kārtība lietas iztiesāšanā, kas padara ātrāku iztiesāšanas procesu un krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Judikatūrā nostiprināts princips, ka minētā piekrišana neizdarīt pierādījumu pārbaudi pastiprina un saturiski dziļāku padara atbildību mīkstinošo apstākli – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana –, tādējādi piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi nekādā ziņā nevar vērtēt kā patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Pamatojoties uz minētajiem argumentiem, faktu par apsūdzētā piekrišanu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā par apsūdzību tiesa vērtē kā vispārīgu apstākli jeb faktu, kas jāņem vērā soda noteikšanā Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta tvērumā.

[8.7] Soda noteikšanā apsūdzētajam tiesa izvērtēja Krimināllikuma 46.panta pirmajā daļā noteikto, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus. Tāpat tiesa vērtēja Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro tikai tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta soda sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

[9] Tiesas izraudzītais soda veids un mērs.

[9.1] Ievērojot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi: aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas nosakāms sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Analizējot apsūdzētā /pers. A/ sodāmību hronoloģiju un agrāk piespriestos soda veidus un mēru, šo zādzību izdarīšanas iemeslu, tiesa uzskata, ka ar citiem vieglāka soda veidiem par abu mazāk smagu noziegumu izdarīšanu nav iespējams sasniegt soda mērķi, jo īpaši, lai panāktu apsūdzētā atturēšanos no jaunu noziegumu izdarīšanas. Šādu tiesas secinājumu pamato jau iepriekš spriedumā norādītais par konstatēto augsto recidīva risku, vērtējot apsūdzētā personību [8.4].

Turklāt apsūdzētajam agrāk bija piemērots gan sabiedriskais darbs, gan brīvības atņemšanas sods, taču minētie soda veidi nav atturējuši /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Par pierādītām atzītās zādzības /pers. A/ izdarīja pēc 27 dienām, kad bija atbrīvots pēc īslaicīga brīvības atņemšanas soda izciešanas 2024.gada 14.augustā.

Tiesa atzīst, ka tikai ar brīvības atņemšanas sodu tiks nodrošināta atbilstība starp valsts vārdā piemērojamo krimināltiesisko represiju un personu kopīgajām un individuālajām interesēm un tiks panākta arī vispārējās prevencijas mērķa sasniegšana, jo īstenosies soda neizbēgamības princips, apsūdzētajam saņemot sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, sabiedrībai redzot, ka vainīgo personu sasniedz nenovēršams sods par tās izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, un apsūdzētais /pers. A/ tiks pakļauts soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem atbilstoši visiem šajā spriedumā vērtētajiem apstākļiem.

[9.2] Izraugoties /pers. A/ īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu par abiem izdarītajiem mazāk smagiem noziegumiem un ņemot vērā konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, soda mērs par katru noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas nosakāms nedaudz mazākā apmērā par prokurores prasīto, ņemot vērā, ka /pers. A/ izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punktā paredzētās tiesības uz sadarbību.

Soda mēra izvēlē tiesa ņem vērā arī to, ka iepriekš /pers. A/, nosakot galīgo sodu pēc diviem spriedumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, bija piespriests sods īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 10 dienām un 420 stundas sabiedriskā darba, kuras ieskaitītas soda izciešanā kā izciestas. Pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /pers. A/ atbrīvots 2024.gada 14.augustā.

Taču minētais soda mērs nav atturējis /pers. A/ no šo jauno noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas 2024.gada 10. un 11.septembrī.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka katrai nākamajai krimināltiesiskajai represijai salīdzināmos apstākļos ir jābūt kaut nedaudz, bet bargākai par iepriekš piemēroto soda mēru, jo tas nav sasniedzis vienu no soda mērķiem – atturēt /pers. A/ no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[10] Soda noteikšanā citi izlemjamie jautājumi.

Tiesa konstatē, ka šajā spriedumā apsūdzētajam /pers. A/ jānosaka galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, jo apsūdzētais ir izdarījis divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kuri saskaņā ar klasifikāciju ir mazāk smagi noziegumi.

Ievērojot minēto par noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, tiesa uzskata, ka galīgā soda noteikšanā pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apsūdzētajam piemērojams atsevišķi noteikto sodu daļējas saskaitīšanas princips, kādu soda noteikšanā lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Tiesas ieskatā šāda sodu saskaitīšana apsūdzētajam ir pilnīgi pietiekama soda mērķa sasniegšanai, nekonstatējot pamatu bargākā – pilnīga saskaitīšana – vai īpaši labvēlīgākā – ietveršana – principa piemērošanai galīgā soda noteikšanā.

Daļēji saskaitot atsevišķi noteiktos sodus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības galīgais sods nosakāms nedaudz mazākā apmērā par prokurores prasīto, ņemot vērā konstatēto /pers. A/ sadarbību Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 2.punkta izpratnē, kas ņemta vērā soda mēra noteikšanā par katru patstāvīgo noziedzīgo nodarījumu.

[11] Kaitējuma kompensācija.

Pirmstiesas procesā cietusī SIA "nosaukums" pieteica kaitējuma kompensāciju 60,32 EUR.

Iztiesāšanā 2024.gada 24.septembrī apsūdzētais /pers. A/ norādīja, ka ir atlīdzinājis cietušās pieteikto kaitējuma kompensāciju 60,32 EUR. Sazinoties ar cietušās pārstāvi /pers. B/, viņš apliecināja, ka apsūdzētā 18.09.2024. izpildītais maksājums 60,32 EUR ir saņemts.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata noteikt cietušajai SIA "nosaukums" kaitējuma kompensāciju, ņemot vērā tās atlīdzināšanas faktu.

[12] Drošības līdzeklis un soda izciešanā ieskaitāmais laiks.

[12.1] Pirmstiesas procesā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildu drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts.

Tiesa nolemj apsūdzētajam /pers. A/ līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai saglabāt pirmstiesas procesā piemēroto drošības līdzekli un papildu drošības līdzekli, lai nodrošinātu sprieduma izpildi.

[12.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /pers. A/ ir jāieskaita šajā krimināllietā aizturēšanā pavadītais laiks no 2024.gada 11.septembra plkst.22.00 līdz 2024.gada 13.septembra plkst.10.49, kas atbilst divām brīvības atņemšanas dienām.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520.panta pirmo daļu, 523.panta 1.[1]daļu, 524., 527.panta pirmo daļu, 528.panta pirmo daļu, 529., 530.panta pirmo daļu

tiesa nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 10.septembrī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 (divdesmit piecām) dienām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 11.septembrī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 40 (četrdesmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteiktos sodus, /pers. A/ galīgo sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 55 (piecdesmit piecām) dienām.

Ieskaitīt saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /pers. A/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2024.gada 11.septembra plkst.22.00 līdz 2024.gada 13.septembra plkst.10.49, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām.

Saglabāt līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai /pers. A/ pirmstiesas procesā piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – un papildu drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

Nenoteikt cietušajai SIA "nosaukums" kaitējuma kompensāciju, ņemot vērā zaudējuma 60,32 EUR atlīdzināšanas faktu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darbdienu laikā (likuma redakcijā, kas spēkā no 22.10.2024.) pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilna sprieduma pieejamības diena – 2024.gada 21.oktobris.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta ceturto daļu pilna sprieduma pieejamības dienas grozītais datums – 2024.gada 20.decembris.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* Z.Kusiņa